

STÁ~•PKY OD MALĀ~•Ā~SKĀ%oHO STOJANU

ĀEtrtek, 18 duben 2013

Celá sedmdesátá léta byla pro mou malí~TMskou kariéru úspěšná. Na celostátní soutěži Amo 73 Šumperk, soutěži amatérských výtvarníků, máj obraz „ĀEervené zátiší“ dostal cenu. Ujal se mne akademický malí~TM a na mém vyjadřování to bylo znát. Skupině amatérských výtvarníků se povedlo založit Klub Amatérských Výtvarníků.

S pomocí městského muzea a jeho ředitelky jsme sehnali výstavní prostory. Za tuto angažovanost její strana, ta jediná, vyhodila. Nezlomilo ho to. Vybuřoval se studenty skanzen Zubrnice. Po úspěšné výstavě nás několik lidí čekalo dostalo od profesora na fakultě nabídku. Od října nastupujete na dva semestry ke mne do ročníku na kresbu. Zaátky fakultním ateliéru nic moc. Kreslili jsme dle sádrových předloh, vycpanin a známá letem svátem sestavená zátiší. Dřívina, kreslit a kreslit, to byl náš úkol. Pro představu - každě z nás musel kreslit do zvládnutí oči, nosy a ušlech kamarádů, rodiny, známých atd. Nakreslil jsem jich stovky. Zvládnut byl i tento úkol. Umět trochu kreslit je dřívina. Fakt. Konečně jsme se dočkali. Pan profesor uznal, že zaátky byly slušné, zvládnout. Mohli jsme předmikrošit ke kresbě, aktů modelce. Modelky dodala fakulta. Mladou a krásnou. Starší a pozoruhodnou. Obě byly baletky z pražských divadel. Nejdříve jsme kreslili mladou holku. Modelky obdivuji. Hodiny a hodiny stojí modelerky v různých polohách, jen s malým odpočinkem předmi změnou polohy. Začali jsme kreslit její akt. Heslo dne: dívat, kreslit, nesmět a nefotit. Mladou jsme začali, protože kreslit mládí je prý snadnější. Mne to tak nepřipadlo. Práce to byla krásná, ale nádení. Netušíme, co nás čeká předmi druhé modelce. Byla starší. Na těle i obličejem roky byly vidět. Faldy, vrásky, a už zdaleka ne ladné křivky. Byla zkušební a dokonale plnila předání pana profesora. Teprve nyní jsme poznali úskalí kresby. Nakonec jsme zvládli. Profesor nám dovolil kreslit obě v obě. “Další dny budeme kreslit mušského modela, pokud možno starého, fakulta ovšem modelem nedisponuje a pro si ho musíte sehnat sami“... prohlásil lektor a dal nám do dalšího dne volno. S kamarádem nám ostatní oznámili, že máme dvě vřru a dvě předmi, že je nezklameme. A tak jsme vyrazili do města. Oč do města je to co by kamenem dohodil. Otázka je, kde hledat. Kamarád má nápad. V úvahu předmicházejí jen bufety. Neváháme a vyrážíme po místech, kde pivo a vuřty podávají na stojáka. Už toho máme plné kecky a výsledek nula. Zbývá poslední šance, bufet v uličce k nádraží. Do oka nám okamžitě padnul správněj somrák. Ušlech mudlaný otrhanec. Ovšem to byl materiál. Obestupujeme ho. Aby nám nepláchnul. Než stačíme načo předmi, tak předve na celé kolo: “...pánové, nic jsem neudělal, mám i občanku...!!!!!!“. Myslel, že jsme oč policie. Celá putyka na nás zírá, jako na odpad společnosti. Nedáme se odradit. Dřív se nám mu vysvětlit, oč nám bývá. Slyší a, že to nebude zadarmo. S úspěchem jsme našeho chasníka dotáhli na fakultu. Pan profesor modelovi vysvětlil, o co nám jde. Jak se musí chovat. Hlavně se vykoupat a obléci čisté prádlo i oděv. Pochopil. Domluveno bylo na zítra první sezení. Mohu potvrdit, že jsme zírali. Předmišel. Předmišel vymydlený, ušlech. Prostě docela předmijemný dřídula. S kreslením se neotálelo a prvních pár sezení bylo v kalhotách a košili. Dřív byl trpělivý a my mohli kreslit, a se nám od uhlí kouřilo. Předmi čtvrtém sezení lektor se domlouval s dřívou, neškodilo, kdyby seděl jako akt. Kdy se do dřív došlo, chtěl odejít. Ukecali jsme ho, pomohly peníze. Na vřtší honorář slyšel. Sundal kalhoty i košili. Prádlo neměl. Je prý zbytečné. Kreslit staré muřtlo není nic lehkého. Pro vřtinu z nás byl akt dřívdy očškem. Brzy se dlouhé, stále se protahující sezení, dřívdy zajídalo. Vřtěl se. Brblal. Nebyla s ním předmi. Potom z něho vylezla pravá předmiřina. Zachtěl se mu trochu nás očškubat. Nepovedlo se. A tak, a s lítostí, jsme se s dřívou rozloučili. Kdy se viděl, že nebude mít již ani floka, oč Lektor ale už nechťl na náš ek dřívdy slyšel. Rozloučili jsme a naposledy kreslili a zaplatili poctivý honorář. Škoda, někteří z nás na základě kreseb dřívdy byli předmijati na akademii. To je předmiřh od malířského stojanu vás i pobavil...

-doktor-